

**DEN HELIGE FADERNS BUDSKAP MED ANLEDNING AV
DEN TJUGONDE VÄRLDSDAGEN FÖR DE SJUKA
(11 FEBRUARI 2012)**

"Stig upp och gå. Din tro har hjälpt dig." (Luk 17:19)

Kära bröder och systrar,

med anledning av Världsdagen för de sjuka, som vi skall fira den 11 februari 2012, minnesdagen för Vår Fru av Lourdes, vill jag förnya min andliga närhet till alla sjuka människor som vistas på vårdinrättningar eller som tas om hand av sina familjer, och uttrycka hela Kyrkans tillgivenhet och medkänsla för var och en bland dessa. Genom att generöst och kärleksfullt välkomna allt mänskligt liv, framförallt det som lider av svaghet och sjukdom, så uttrycker en kristen en viktig aspekt av sitt vittnesbörd för Evangeliet genom att följa Kristi exempel, han som böjde sig ned till människans materiella och andliga lidande för att läka dem.

1. Under detta år som innehåller de omedelbara förberedelserna inför den högtidliga Världsdagen för de sjuka som kommer att firas i Tyskland den 11 februari 2013 och som kommer att fokusera på bilden från evangeliet av den barmhärtige samariern som förgrundsgestalt, så skulle jag vilja lägga tyngdpunkten på "helandets sakrament", dvs på Botens och Försoningens sakrament och på De sjukas smörjelse, vilka båda har sin naturliga fullkomning i den eukaristiska gemenskapen.

Mötet mellan Jesus och de tio spetälska som återges i Lukas evangelium (jfr Luk 17:11-19), och i synnerhet de ord som Herren riktar till en av dem: "Stig upp och gå. Din tro har hjälpt dig." (v. 19), hjälper oss att bli medvetna om hur viktig tron är hos dem som tyngda av lidanden och sjukdomar söker sig till Herren. Genom sitt möte med honom kan de verkligen erfara att den som tror aldrig är ensam! Genom sin Son överlämnar Gud oss inte åt vår ångest och våra lidanden, utan är nära oss, hjälper oss att bära detta och vill hela oss i djupet av våra hjärtan (jfr Mark 2:1-12).

Tron hos den ende kvarvarande spetälske som när han såg att han blivit helad, fylld av förundran och glädje, och till skillnad från de andra genast återvände till Jesus för att uttrycka sin tacksamhet, förmår oss att inse att återvunnen hälsa är ett tecken på något mer värdefullt än bara den fysiska hälsan, den är ett tecken på den frälsning som Gud ger oss genom Kristus och den får sitt uttryck i Jesu ord: Din tro har hjälpt dig. Den människa som i lidande och sjukdom ber till Herren är säker på att Guds kärlek aldrig kommer att överge henne och likaså att Kyrkans kärlek, Herrens frälsande ingripande genom tiden, aldrig skall missa sitt mål. Fysiskt helande, ett utvärtes uttryck för den djupare frälsningen, uppenbarar alltså den betydelse som

människan – i sin helhet av själ och kropp – har för Herren. Vart och ett av sakramenten för den delen uttrycker och aktualiserar Guds egen närhet, han som på ett totalt fritt sätt ”rör vid oss genom materiella ting... som han tar till sin tjänst och gör till redskap för mötet mellan oss och sig själv” (predikan, Skärtorsdagens oljevigningsmessa den 1 april 2010). ”Enheten mellan skapelse och frälsning har blivit synlig. Sakramenten är ett uttryck för det fysiska i vår tro som omsluter personens helhet, kropp och själ” (predikan, Skärtorsdagens oljevigningsmessa den 21 april 2011).

Kyrkans huvuduppgift är förvisso att förkunna Guds rike, ”men denna förkunnelse måste vara en helandets process: ’att ge de förkrossade bot’ (Jes 61:1)” (samma), i enlighet med Jesu uppdrag till lärjungarna (jfr Luk 9:1-2; Matt 10:1, 5-14; Mark 6:7-13). Att hålla samman fysisk hälsa och förnyelse efter själens frigörelse hjälper oss alltså att bättre förstå ”helandets sakrament”.

2. Botens sakrament har ofta stått i centrum för Kyrkans herdar, i synnerhet på grund av dess stora betydelse för det kristna livets resa, givet att ”hela kraften i Botens sakrament består av att återupprätta Guds nåd i oss och att förena oss med Honom i en innerlig vänskap” (Katolska Kyrkans Katekes 1468). Genom att fortsätta att förkunna Jesu budskap om förlåtelse och försoning upphör Kyrkan aldrig att inbjuda hela mänskligheten till att omvända sig och tro på evangeliet. Hon gör den kallelse som var aposteln Paulus till sin egen: ”Jag är alltså Kristi sändebud, och Gud manar er genom mig. Jag ber er på Kristi vägnar: låt försona er med Gud.” (2 Kor 5:20). Jesus förkunnade Faderns nåd och gjorde den närvarande under sitt liv. Han kom inte för att döma utan för att förlåta och frälsa, för att ge hopp i lidandets och syndens djupaste mörker och för att ge evigt liv; alltså genom Botens sakrament, i ”bekännelsens läkemedel” så förvrids inte erfarenheten av synden till uppgivenhet utan den möter den Kärlek som förlåter och förvandlar (jfr Johannes Paulus II, Postsynodal apostolisk uppmaning Försoning och Omvändelse).

Gud ”som är rik på barmhärtighet” (Ef 2:4) såsom den förlorade sonens fader i evangeliets liknelse (jfr Luk 15:11-32), sluter inte sitt hjärta för något av sina barn, men väntar på dem, söker upp dem, når dem där de förkastat gemenskapen och blivit fångar i isolering och söndring och Han kallar dem att samlas runt Hans bord i glädje vid förlåtelsens och försoningens fest. En tid av lidande, under vilken man kan frestas att hänge sig åt modlöshet och hopplöshet, kan alltså förvandlas till en nådens tid genom att man vänder tillbaka till sig själv och genom att som den förlorade sonen i liknelsen tänka igenom sitt liv på nytt, upptäcka dess fel och misslyckanden, längta efter Faderns famn och följa vägen hem. Han vakar alltid och överallt i sin stora kärlek över våra liv och väntar på oss för att ge åt varje barn som återvänder till Honom den gåva som är försoning och glädje i fullhet.

3. När man läser evangeliet framträder tydligt att Jesus alltid visade särskild omsorg om de sjuka. Han sände ut sina lärjungar för att hela deras sår (jfr Matt 10:8; Luk 9:2; 10:9) men framför allt instiftade han ett särskilt sakrament för dem: De sjukas smörjelse. Jakobs brev bekräftar att denna sakramentala handling fanns redan i den första kristna församlingen (jfr 5:14-16): genom De sjukas smörjelse åtföljd av de äldstes böner överlåter hela Kyrkan den sjuke åt den lidande och förhärligade Herren så att han må ta deras lidanden på sig och frälsa dem; faktiskt uppmanar Kyrkan de sjuka att andligen förena sig själva med Kristi lidande och död för att på så sätt bidra till det goda som Guds Folk har.

Detta sakrament leder oss till att begrunda Olivbergets dubbla mysterium. Där konfronterades Jesus dramatiskt med den väg som Fadern hade stakat ut för honom, Lidandets väg, kärlekens yttersta akt, och han accepterade den. I denna trångmålets timma är han försonaren "genom att bära inom sig och ta på sig världens svårigheter och lidanden och förvandla dem till ett rop till Gud, genom att föra det fram inför Guds ögon och lägga det i hans händer och alltså verkligen lämna fram detta i försoningens ögonblick" (Andlig läsning, möte med Roms kyrkoherdar den 18 februari 2010). Men "Olivberget är också den plats varifrån han steg upp till Fadern och är därför försoningens ställe... Detta Olivbergets dubbla mysterium finns alltid med i Kyrkans sakramentala olja... tecknet på Guds godhet som sträcks ut för att röra vid oss" (Predikan Skärtorsdagens oljevigningsmessa den 1 april 2010). I De sjukas smörjelse räcks åt oss den sakramentala oljans materia såsom "Guds medicin... som nu försäkrar oss om hans godhet och ger oss styrka och tröst och ändå på samma gång pekar bortom sjukdomens ögonblick fram mot det slutliga helandet, uppståndelsen (jfr Jak 5:14)" (samma).

Detta sakrament förtjänar en djupare reflektion i dag, såväl teologiskt som i den pastoral tjänsten bland de sjuka. Om de liturgiska bönerna som används för olika mänskliga situationer förbundna med sjukdom – inte bara i livets slutskede (jfr Katolska Kyrkans Katekes 1514) - rätt uppskattas, så skulle De sjukas sakrament inte anses som "ett mindre sakrament" i jämförelse med de andra. Att uppmärksamma och visa pastoral omsorg om sjuka människor visar å ena sidan Guds ömhet för dem som lider och å andra sidan är det en andlig förtjänst för prästerna och hela den kristna församlingen då de är medvetna om att det som har gjorts för de minsta, det har också gjorts mot Jesus själv (jfr Matt 25:40).

4. Vad beträffar "helandets sakrament" så bekräftar S:t Augustinus: "Gud helar alla dina sjukdomar. Var därför inte rädd, alla dina sjukdomar skall bli botade... Du måste bara låta honom bota dig och du får inte visa Hans händer ifrån dig" (Utläggning av Ps 102:5; PL 36, 1319-1320). Detta är Guds nåds dyrbara verktyg som hjälper en sjuk människa att alltmer förena sig med mysteriet av Kristi död och uppståndelse. Utöver dessa två sakrament skulle jag också vilja betona betydelsen av Eukaristins sakrament. När det tas emot i sjukdomstid så bidrar det på ett särskilt

sätt till att förverkliga denna förvandling som förenar den som tar emot Kristi kropp och Kristi blod med det offer som han gjorde av sig själv åt Fadern för allas frälsning. Hela Kyrkans gemenskap och församlingsgemenskapen i synnerhet skall se till att garantera möjligheten att regelbundet kunna ta emot Den heliga kommunionen för de människor som på grund av hälsa eller ålder inte kan ta sig till en kyrka. På så sätt erbjuds dessa bröder och systrar möjligheten att stärka sin relation till Kristus, korsfäst och uppstånden, och att delta genom sina liv, som offras i kärlek till Kristus, i Kyrkans egentliga mission. Ur denna synpunkt är det viktigt att präster som frambär sitt offer genom att i det dolda tjänstgöra på sjukhus, vårdhem och sjukhem känner att de verkligen är 'de sjukas tjänare', tecken och verktyg för Kristi medlidande som måste nå ut till varje människa märkt av lidande" (Budskap för den 18:e Världsdagen för de sjuka den 22 november 2009).

Att bli förenad med Kristi påskmysterium, som också kan ske genom att praktisera den andliga kommunionen, får en mycket speciell betydelse när Eukaristin delas ut och tas emot som viaticum. Vid detta steg i livet är dessa Herrens ord ännu mer talande: "Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen" (Joh 6:54). Eukaristin, särskilt som viaticum, är enligt definitionen hos S:t Ignatius av Antiochia "odödlighetens läkemedel, dödens motgift" (Brevet till efesierna 20; PG 5, 661); sakramentet för övergången från död till liv, från denna världen till Fadern som väntar envar i det himmelska Jerusalem.

5. Temat för budskapet på den 20:e Världsdagen för de sjuka, "Stig upp och gå. Din tro har hjälpt dig", syftar också fram mot det kommande Trons år som börjar den 11 oktober 2012, ett unikt och värdefullt tillfälle att återupptäcka trons styrka och skönhet, att reflektera över dess innehåll och att ge ett vittnesbörd om det i det dagliga livet (jfr Det apostoliska brevet Trons port den 11 oktober 2011). Jag vill uppmuntra sjuka och lidande människor att alltid finna ett säkert ankare i tron, närda av Guds Ord, av personlig bön och av sakramenten, samtidigt som jag inbjuder herdarna att alltmer vara redo att fira dessa för de sjuka. Genom att följa den gode Herdens exempel som ledare för hjorden som anförtrotts dem bör prästerna vara fyllda av glädje, se till de svagaste, de fattiga och syndarna och ge uttryck för Guds oändliga nåd med hoppets ord som åter och åter bekräftar den (jfr S:t Augustinus, Brev 95, 1: PL 33, 351-352).

Till alla som arbetar inom hälsovården och till de familjer som i sina släktingar ser Herren Jesu lidande ansikte förnyar jag mitt och Kyrkans tack, ty genom sin professionella kompetens och i tystnad, ofta utan att ens nämna Kristi namn, uppenbarar de honom på ett påtagligt sätt (jfr Predikan Skärtorsdagens oljevigningsmessa den 21 april 2011).

Till Maria, Nådens Moder och De sjukas Hälsa riktar vi vår förtröstansfulla suck och bön, må hennes moderliga medlidande uppenbarat då hon stod jämte sin döende Son på korset, följa och uppehålla tron och hoppet hos varje sjuk och lidande människa på vägen till läkedom för kroppens och själens sår!

Jag försäkrar er alla om mina förböner och jag ger var och en av er den särskilda Apostoliska Välsignelsen.

Från Vatikanen den 20 november 2011, Kristus Konungens Högtid.

BENEDIKT PP. XVI

© Copyright 2011 – Libreria Editrice Vaticana